

รูปแบบการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมทางการเมืองในประเทศไทย

The Model of Participation for Political Crime Prevention in Thailand

ภากิน โชติเวศย์ศิลป์^{1*} และดิฐภัทร บวรชัย²

Phakin Chotewetsin^{1*} Dithapart Borwornchai²

บทคัดย่อ

ปัจจุบันจังหวัดพระนครศรีอยุธยายังคงพบคดีอาชญากรรม คดีอุกฉกรรจ์ คดีสะเทือนขวัญ คดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกายและทรัพย์สิน ถึงแม้ว่าในเขตพื้นที่ดังกล่าวจะมีภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว แต่ยังคงพบปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการเพิ่มมาตรการที่เข้มงวดแล้ว แต่การป้องกันและการควบคุมยังไม่สามารถดำเนินการให้มีประสิทธิภาพได้ ภาครัฐจึงต้องสร้างความร่วมมือกับประชาชนให้เข้ามาช่วยดูแลความปลอดภัย การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมทางการเมืองภาคประชาชนในประเทศไทย และเพื่อศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของการเมืองภาคประชาชนในประเทศไทย เป็นการวิจัยด้วยวิธีผสมผสานคือการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม โดยเปิดตารางเครซี่ และมอร์แกน ได้แก่ นักการเมือง ประชาชน ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 384 คน กลุ่มเป้าหมายในการตอบแบบสัมภาษณ์เชิงลึกโดยเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ นักการเมือง ประชาชน และข้าราชการ จำนวน 5 คน สถิติในการวิจัย คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยที่สำคัญคือประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันการก่อการร้าย ความขัดแย้งที่เกิดจากการเมืองและดูแลความปลอดภัยมากที่สุด และใช้รูปแบบการช่วยเหลือสนับสนุนกิจกรรมหรือโครงการป้องกันอาชญากรรมคือป้องกันการก่อการร้าย ใช้กระบวนการยุติธรรม การช่วยดูแลความปลอดภัย การป้องกันไม่ให้เกิดความขัดแย้งทางการเมือง การป้องกันและต่อต้านการทุจริตคอร์ปชั่น และการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ

คำสำคัญ : รูปแบบการมีส่วนร่วม การป้องกันอาชญากรรม อาชญากรรมทางการเมืองภาคประชาชน

^{1*} คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

Faculty of Humanities and Social Sciences, Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

E-mail: pakin_ch@hotmail.com

² คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ.

Faculty of Police Science, Royal Police Cadet Academy

E-mail: Peace2557@rpca.ac.th

*Corresponding author

Abstract

Nowadays, there are criminal cases, serious cases, and violent cases in Phranakhon Si Ayutthaya province. Although public participation has involved crime prevention in various activities or projects, the continual crime problems have dramatically occurring. The governmental agencies have rigidly increased measurements for prevention and control. Nonetheless, these measurements were not effective. Consequently, public participation has been created for public safety. The purposes of this research were 1) to study the public participation for political crime prevention in Thailand; and 2) to investigate the model of public participation for political crime prevention in Thailand. It was mixed research both quantitative and qualitative research. The sample was 384 people including politicians, citizens, government officers, and state enterprise employees in Phranakhon Si Ayutthaya province with Krejcie & Morgan table. The in-depth interview was used in this study. The target group was 5 people by choosing a specific politicians, citizens, and government officers. The statistics were mean and standard deviation. The results have found that 1) Public participation has been performed in the terrorism prevention. The political and secure conflicts have been found at most; and 2) The activities and projects on crime prevention have legally been supported by the anticorruption and transnational crime.

Keywords: Model of Participation, Crime Prevention, People's Political Crime

วันที่รับบทความ : 05 เมษายน 2566

วันที่แก้ไขบทความ : 20 มิถุนายน 2566

วันที่ตอบรับตีพิมพ์บทความ : 20 มิถุนายน 2566

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย

ปัจจุบันประเทศไทยนับได้ว่าเป็นศูนย์กลางของการค้าการลงทุน การท่องเที่ยวและเป็นเส้นทางในการคมนาคมขนส่งที่สำคัญประเทศหนึ่งในภูมิภาคอาเซียน ส่งผลให้มีการเดินทางเข้า-ออกประเทศของชาวต่างชาติ ทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงต่อการก่อการร้ายของกลุ่มต่างชาติ ซึ่งมีการก่ออาชญากรรมที่ส่งผลต่อสังคมและความมั่นคงของประเทศ (สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ, 2561, น.5) ที่ผ่านมามีการรัฐสภัดักกัน เผ่าระวังบุคคลอันตราย เป็นภัยคุกคามหรือคนร้ายข้ามชาติ ไม่ให้เข้ามาในประเทศไทย และไม่ทำให้ประเทศไทยเป็นที่หลบซ่อนในการกระทำความผิดข้ามชาติ มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกง ฆาตกรรม ยาเสพติด กฎหมายศุลกากร สื่อลามกทางอินเทอร์เน็ต และการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง, 2562) ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติของประเทศไทย ประกอบด้วย การค้ายาเสพติด การค้ามนุษย์ การค้าอาวุธ การฟอกเงิน การกระทำความผิดเป็นโจรสลัด อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ และอาชญากรรม หลายประเภท ควบคุมได้ยาก โดยมีการพัฒนารูปแบบและวิธีการที่ซับซ้อนจากการใช้

ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมถึงปัญหาการบังคับใช้กฎหมาย ทำให้การก่ออาชญากรรมข้ามชาติทำได้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น และการแพร่ขยายแนวความคิดหัวรุนแรง ในขณะที่ประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายของประเทศสมาชิกยังมีความแตกต่างกัน และการบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงเป็นไปอย่างล่าช้า (สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ, 2559)

นอกจากอาชญากรรมข้ามชาติแล้วประเทศไทยยังมีอาชญากรรมทางการเมืองหรือความผิดทางการเมืองเป็นความผิดที่เกี่ยวข้องกับการกระทำที่โจ่งแจ้งหรือการละเว้นการกระทำ ซึ่งกระทบถึงผลประโยชน์ของรัฐ รัฐบาลหรือระบบการเมือง แตกต่างจากอาชญากรรมรัฐ ที่ทำลายตัวเองตามกฎหมายความผิดทางอาญาหรือกฎหมายต่างประเทศที่สาธารณะ เป็นอาชญากรรมทางการเมืองพฤติกรรมใด ๆ ที่มองว่าเป็นภัยคุกคาม ทั้งที่เกิดขึ้นจริงหรือในจินตนาการต่อความอยู่รอดของรัฐ ซึ่งรวมถึงอาชญากรรมฝ่ายค้านที่มีความรุนแรงและไม่รุนแรง เป็นผลมาจากอาชญากรรมดังกล่าวอาจเป็นไปได้ว่าช่วงของสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพจะถูกตัดทอนและการดำเนินการที่จะไม่ปกติได้รับการพิจารณาความผิดทางอาญา ถูกกลบโหมตามความสะดวกของกลุ่มผู้มีอำนาจ ถึงแม้ว่าส่วนใหญ่ผู้ที่สนับสนุนระบอบการปกครองในปัจจุบันอาจพิจารณาอาชญากรรมของพฤติกรรมแรงจูงใจทางการเมือง การตอบสนองที่ยอมรับได้เมื่อผู้กระทำความผิดจะขับเคลื่อนด้วยสุดขีดทางการเมืองอุดมการณ์ศาสนา หรือความเชื่ออื่น ๆ (บวรศักดิ์ อุวรรณโณ, 2564) ปัญหาอาชญากรรมประเทศไทยและการก่ออาชญากรรม ด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมืองหรือแม้แต่ด้านวัฒนธรรมก่อให้เกิดผลกระทบในรูปแบบของอาชญากรรม เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาเด็กและเยาวชน หรือปัญหาจราจร และปัญหาจากอาชญากรรมต่าง ๆ อีกมากมาย ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็มีการเพิ่มมาตรการในการป้องกันหรือยับยั้งการประกอบอาชญากรรมแต่ก็ยังไม่สามารถที่จะควบคุมไม่ให้เกิดการก่ออาชญากรรมได้ โดยเฉพาะในส่วนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่มีหน้าที่ในการบำบัดทุกข์และบำรุงสุขให้แก่ประชาชนก็มีความพยายามอย่างยิ่งที่จะหาวิธีในการช่วยเหลือประชาชน คือ การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการเป็นผู้ช่วยเจ้าพนักงานในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม เช่น อาสาสมัครตำรวจบ้านหรืออาสาสมัครจราจร เพื่ออำนวยความสะดวกบนท้องถนนและความสงบเรียบร้อยไม่ให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน (กฤษณ์ มีบำรุง, 2556) ซึ่งกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในมาตรา 2 (16) ตำรวจเป็นเจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้อำนาจหน้าที่ตรวจรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน และอำนาจหน้าที่ของตำรวจตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติพ.ศ. 2547 คือ รักษาความปลอดภัย ป้องกัน และปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญา รักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยของประชาชน และความมั่นคงของราชอาณาจักร ป้องกันมิให้มีผู้ละเมิดกฎหมายมหาชน เป็นพนักงานฝ่ายปกครองมีหน้าที่บำบัดทุกข์บำรุงสุขให้แก่ประชาชน รักษาความสงบเรียบร้อยตามระเบียบของทางราชการ สร้างความสงบของสังคมและชุมชน ตำรวจต้องมีประสิทธิภาพสูงสุดในการป้องกันรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่ประชาชน สร้างการมีส่วนร่วมภาคประชาชน เปิดโอกาสให้เข้ามามีส่วนในการป้องกันอาชญากรรมทางการเมือง (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2550, น. 24)

จากความเป็นมาและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา รูปแบบการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมทางการเมืองภาคประชาชนในประเทศไทย เพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางในการนำไปพัฒนาการป้องกันอาชญากรรมทางการเมืองของประเทศไทยต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมทางการเมืองภาคประชาชนในประเทศไทย

1.2.2 เพื่อศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมทางการเมืองภาคประชาชนในประเทศไทย

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านเวลา

ระหว่างเดือน เมษายน 2565 ถึง เดือน ธันวาคม 2565

1.3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ รูปแบบการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมทางการเมืองภาคประชาชนในประเทศไทย ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการช่วยเหลือสนับสนุนต่อกิจกรรมป้องกันอาชญากรรม 2) ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการก่อการร้าย 3) ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม 4) ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลความปลอดภัย 5) ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันความขัดแย้งทางการเมือง 6) ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันทางการเมือง และ 7) ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติ

1.3.3 ขอบเขตด้านประชากรที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม

1.3.3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา คือ นักการเมือง ประชาชน ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 808,360 คน

1.3.3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและเปิดตารางเครซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ได้แก่ นักการเมือง ประชาชน ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 384 คน

1.3.4. ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง กลุ่มเป้าหมายโดยเลือกแบบเจาะจงคนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่อำเภอพระนครศรีอยุธยา คือ นักการเมือง จำนวน 2 คน ประชาชน จำนวน 2 คน และ ข้าราชการ จำนวน 1 คน รวม 5 คน ซึ่งในการเลือกเจาะจง 5 ท่าน เพื่อความสะดวกต่อการจัดเก็บข้อมูลให้ครอบคลุม และมีข้อจำกัดด้านเวลาที่จะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จในเวลาที่กำหนด ประกอบกับผู้วิจัยปฏิบัติงานในเขตพื้นที่อำเภอพระนครศรีอยุธยา เหตุผลในการเลือกกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยในชั้นตอนนี้ เนื่องจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีปัญหาคดีอาญาที่เกิดขึ้นในปี 2559 (สถานีตำรวจภูธรพระนครศรีอยุธยา, 2559) พบว่า คดีกลุ่มที่ 1 เป็นคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ ซึ่งประกอบด้วย คดีฆาตผู้อื่น ปลนทรัพย์ ชิงทรัพย์ ลักพาเรียกค่าไถ และวางเพลิง เกิดขึ้น 8 คดี คดีกลุ่มที่ 2 เป็นคดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย และเพศ ฆาตคนตายโดยเจตนาและไม่เจตนา ฆาตคนตายโดยประมาท พยายามฆา ทำร้ายร่างกาย และข่มขืน กระทำชำเรา เกิดขึ้น 44 คดี คดีกลุ่มที่ 3 เป็นคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ คือ คดีลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ริดเอาทรัพย์ กรรโชกทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปลนทรัพย์ รับของโจร เกิดขึ้น 106 คดี คดีกลุ่มที่ 4 เป็นคดีโจรกรรมรถจักรยานยนต์ โจรกรรมรถยนต์ โจรกรรมโค-กระบือ โจรกรรมเครื่องมือเกษตร ปลน-ชิงรถยนต์โดยสาร ปลน-ชิงรถยนต์แท็กซี่ ขมขืน และฆาตลักพาเรียกค่าไถ ฉ้อโกงทรัพย์ และยักยอกทรัพย์ เกิดขึ้น 59 คดี คดีกลุ่มที่ 5 เป็นคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย คือ คดีอาวุธเครื่องกระสุน ปน วัตถุระเบิด คดีการพนัน คดียาเสพติด คดีปรามการคาประเวณี คดีสถานบริการ คดีโรงแรม และคดีมีและเผยแพร่ข้อมูลลามก เกิดขึ้น 338 คน จากข้อมูลดังกล่าว พบว่า คดีอาชญากรรมส่วนใหญ่ปรากฏอยู่ในพื้นที่ในเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา ซึ่งในเขตพื้นที่ดังกล่าวประชาชนได้เข้ามามีส่วนรวมในการป้องกันอาชญากรรมใน

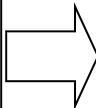
กิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ แล้วอย่างต่อเนื่อง แต่ยังไม่พบปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง (ปกาศิต เจริมรอด, 2563, น. 44)

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

(Independent Variable)

<p>สภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพศ <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชาย 1.2 หญิง 2. ตำแหน่ง <ol style="list-style-type: none"> 2.1 นักการเมือง 2.2 ประชาชน 2.3 ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ 3. ระดับการศึกษา <ol style="list-style-type: none"> 3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี 3.2 ปริญญาตรี 3.3 ปริญญาโท

ตัวแปรตาม

(Dependent Variable)

<p>รูปแบบการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมทางการเมืองภาคประชาชนในประเทศไทย 7 ด้าน ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการช่วยเหลือสนับสนุนต่อกิจกรรมป้องกันอาชญากรรม 2. ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการก่อการร้าย 3. ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม 4. ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลความปลอดภัย 5. ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันความขัดแย้งทางการเมือง 6. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันทางการเมือง 7. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเฝ้าระวัง
--

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2. วิธีดำเนินการวิจัย

2.1 ประชากรและกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

2.1.1 ประชากรที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม

2.1.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้แก่ นักการเมือง ประชาชน ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 808,360 คน

2.1.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและเปิดตารางเครซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) และสุ่มแบบแบ่งชั้น ได้แก่ นักการเมือง จำนวน 20 คน ประชาชน จำนวน 240 คน และ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 124 คน ในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 384 คน

2.2 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการแบบสัมภาษณ์ การศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมทางการเมืองภาคประชาชนในประเทศไทย ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง กลุ่มเป้าหมายโดยเลือกแบบเจาะจงคนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่อำเภอพระนครศรีอยุธยา คือ นักการเมือง จำนวน 2 คน ประชาชน จำนวน 2 คน และ ข้าราชการ จำนวน 1 คน รวม 5 คน

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ มี 2 ชนิด คือแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง มีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

2.3.1 เครื่องมือแบบสอบถาม

เครื่องมือแบบสอบถามเพื่อการวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมทางการเมืองภาคประชาชนในประเทศไทย ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมทางการเมืองภาคประชาชนในประเทศไทย แบบสอบถามประกอบด้วยลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิดแบบมาตราส่วน (Rating Scale) 5 ระดับ โดยเรียงจากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

2.3.2 เครื่องมือแบบสัมภาษณ์ เครื่องมือแบบสัมภาษณ์ (Interview Form) ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structure interview) หรือการสัมภาษณ์แบบชี้นำ (Guided interview) โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) ตามตัวแปร

2.4 การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือวิจัยตามขั้นตอน คือ

แบบสอบถาม มีการสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือดังนี้ 1) ศึกษาทฤษฎี แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมทางการเมืองภาคประชาชนในประเทศไทย 2) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ 3) นำแบบสอบถามทั้งฉบับให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พิจารณาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) คัดเลือกข้อที่มีค่าระหว่าง 0.60-1.00 ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยฉบับนี้ได้เท่ากับ 0.96 4) แก้ไขข้อบกพร่องตามให้ผู้เชี่ยวชาญแนะนำ เพื่อความสมบูรณ์เหมาะสมยิ่งขึ้น และนำแบบสอบถามที่ได้ไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง 5) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดลองใช้ (Try-Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ประกอบด้วย เพื่อนำผลไปวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1990, p. 202) ผลการหาค่าความเชื่อมั่นในการวิจัยฉบับนี้ได้เท่ากับ 0.94 6) จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมทางการเมืองภาคประชาชนในประเทศไทยเพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

แบบสัมภาษณ์ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้ 1) ศึกษาทฤษฎี แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมเบื้องต้น เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ภาษาที่ใช้เขียนแบบสอบถามตามคำแนะนำ 3) นำแบบสอบถามทั้งฉบับให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งเป็นชุดเดิมพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของภาษา นำมาแก้ไขแบบสัมภาษณ์ตามให้ผู้เชี่ยวชาญแนะนำเพื่อความ

สมบูรณ์เหมาะสมยิ่งขึ้น และจัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมาย 4) การตรวจสอบข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพได้ใช้วิธีการตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation Method) (สุภางค์ จันทวานิช, 2553, น. 128) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง นำเชื่อถือด้วยการตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data triangulation)

2.5 การรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

โครงการวิจัยนี้ได้รับการพิจารณาและผ่านการรับรองจากคณะกรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ตามใบรับรองเลขที่ HE-202-2022 วันที่รับรอง 31 ตุลาคม พ.ศ.2565 โดยยึดหลักเกณฑ์ตามประกาศเฮลซิงกิ (Declaration of Helsinki) มีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากลตลอดจนกฎหมาย ข้อบังคับภายในประเทศ

2.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

2.6.1 ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ไปถึง ประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 384 คน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

2.6.2 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามจำนวน 384 ฉบับ ด้วยวิธีส่งทางไปรษณีย์ โดยในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ 1) การเก็บรวบรวมประชาชนผู้วิจัยส่งไปยังผู้ใหญ่บ้านเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม 2) ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการติดต่อผ่านหน่วยงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม และ 3) นักการเมืองผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองไปและนัดหมายเวลาเพื่อรับแบบสอบถามกลับคืน นำมาคำนวณร้อยละของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน

2.6.3 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมและตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ครบถ้วนของแบบสอบถามนำแบบสอบถามที่ตรวจสอบแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนการวิจัยโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

2.6.4 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยด้วยตนเองแบบสัมภาษณ์ จำนวน 5 คน

2.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางด้านสถิติ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

2.7.1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2.7.2 แบบสอบถามในตอนต้นที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมทางการเมืองภาคประชาชนในประเทศไทย วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายข้อรายด้าน และรวมทุกด้านแล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาแปลผลกับเกณฑ์เพื่อประเมินระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมทางการเมืองภาคประชาชนในประเทศไทย ซึ่งผู้วิจัยใช้มาตรวัดตามแนวของ Likert's Scale แบบมาตราส่วน (Rating Scale) 5 ระดับ (Likert, 1967,p. 90)

2.8 การสังเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์

การสังเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ สามารถวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพได้ 3 ขั้นตอน (Miles and Huberman, 1994) ดังนี้

2.8.1 การลดทอนข้อมูล (Data Reduction) ผู้วิจัยดำเนินการจัดระเบียบของข้อมูล เช่น การปรับลดเพิ่มหาข้อมูลใหม่จนได้ผลหรือข้อสรุป โดยจัดข้อมูลให้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับ ข้อมูลตามกรอบแนวคิดที่ใช้ทำการศึกษาครั้งนี้เพื่อให้สามารถนำเสนอข้อมูลได้อย่างเป็นระบบ และสามารถนำข้อมูลนี้ไปใช้งานได้ง่ายขึ้น

2.8.2 การแสดงข้อมูล (Data Display) ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการลดทอนข้อมูลมาจัดระเบียบ และนำมาเรียงลำดับตามเวลาที่เกิดขึ้นก่อนหลังให้เป็นหมวดหมู่ด้วยวิธีการพรรณนาเพื่อง่ายต่อการนำข้อมูลมาสรุปในขั้นตอนต่อไป

2.8.3 การสร้างข้อสรุปและยืนยันผลสรุป (Conclusion and Verification) ผู้วิจัยดำเนินการ สังเคราะห์ข้อมูลจากการเก็บรวบรวมที่ได้นำมาทำการลดทอนข้อมูลและแสดงผลข้อมูลแล้วเพื่อหา ข้อสรุปหรือข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษา รวมถึงการเปรียบเทียบความแตกต่างและความสอดคล้อง เพื่อให้ได้ประเด็นของการศึกษา และสรุปผลเชิงบรรยายแบบความเรียง

2.9 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.9.1 ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา จากการหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับเนื้อหาโดยใช้สูตรของ ไรวินเนลลี และแฮมเบิลตัน (Rowinelli & Hambleton อ้างถึงใน พิสนุ พงศ์ศรี, 2549, น. 138)

2.9.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 96)

2.10 สถิติพื้นฐาน

ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 98)

3. สรุปผลการวิจัย

3.1 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมทางการเมืองภาคประชาชนในประเทศไทย โดยภาพรวมและรายด้าน

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมทางการเมืองภาคประชาชนในประเทศไทย โดยภาพรวมและรายด้าน

ลำดับ	การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมทางการเมืองภาคประชาชน ในประเทศไทย โดยภาพรวมและรายด้าน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการช่วยเหลือสนับสนุนต่อกิจกรรมป้องกันอาชญากรรม	4.54	.53	มากที่สุด
2	ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการก่อการร้าย	4.74	0.47	มากที่สุด
3	ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม	4.54	0.46	มากที่สุด
4	ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลความปลอดภัย	4.59	0.42	มากที่สุด
5	ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันความขัดแย้งทางการเมือง	4.69	0.46	มากที่สุด
6	ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันทางการเมือง	4.53	0.46	มากที่สุด
7	การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติ	4.56	0.53	มากที่สุด
รวม		4.60	0.36	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมทางการเมืองภาคประชาชนในประเทศไทย โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ($\bar{X} = 4.60$)

(S.D.= 0.36) เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ คือ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการก่อการร้าย ($\bar{X} = 4.71$) (S.D.= 0.47) ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันความขัดแย้งทางการเมือง ($\bar{X} = 4.69$) (S.D.= 0.46) และ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลความปลอดภัย ($\bar{X} = 4.59$) (S.D.= 0.42)

3.2 ผลการสร้างรูปแบบการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมทางการเมืองภาคประชาชนในประเทศไทย พบว่า

3.2.1 รูปแบบด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการช่วยเหลือสนับสนุนต่อกิจกรรมป้องกันอาชญากรรมภาครัฐและประชาชนมีการวางแผนร่วมกันในการช่วยเหลือสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมป้องกันอาชญากรรม ประชาชนช่วยเหลือสนับสนุนกิจกรรมป้องกันอาชญากรรมไม่สร้างปัญหาให้กับสังคม ลดอาชญากรรมในการช่วยเหลือสนับสนุนต่อกิจกรรมป้องกันอาชญากรรมประชาชนสร้างความร่วมมือกับหน่วยของภาครัฐหรือเอกชนในการช่วยเหลือการป้องกันอาชญากรรม มีการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ในการช่วยเหลือสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมป้องกันอาชญากรรม จัดเวทีให้ความรู้และการจัดการความรู้การป้องกันอาชญากรรม ปลุกฝังจิตสำนึกให้กับประชาชนรวมถึงตระหนักถึงปัญหาด้านอาชญากรรมและผลเสียที่ตามมาในการเข้าช่วยเหลือการป้องกันอาชญากรรม

3.2.2 รูปแบบด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการก่อการร้าย ภาครัฐมีการจัดทำยุทธศาสตร์การต่อต้านและการป้องกันการก่อการร้ายร่วมกับประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจสนับสนุนความต้องการและคุ้มครองสิทธิของเหยื่อจากการก่อการร้าย ประชาชนมีส่วนร่วมในการสอดส่องเป็นหูเป็นตาในการป้องกันอาชญากรรม ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันการก่อการร้าย และการดำเนินคดีในทุกรูปแบบ

3.2.3 รูปแบบด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม ประชาชน ภาคเอกชน ภาครัฐร่วมประสานงานแจ้งให้เหยื่อทราบเกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและสิทธิของเหยื่อภายใต้กฎหมาย โดยเฉพาะสิทธิที่จะได้รับการชดเชย การคุ้มครองและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ตลอดจนวิธีการและรายละเอียดการใช้สิทธิประชาชนมีการวางแผนกระบวนการและมาตรการต่าง ๆ โดยจัดกิจกรรมฝึกอบรมเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมให้กับเจ้าหน้าที่ของภาครัฐและตัวแทนประชาชน ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการดำเนินกิจกรรมของชุมชนในการปฏิบัติการกิจการอำนวยความสะดวก ได้แก่ การป้องกันควบคุมอาชญากรรม จัดการความขัดแย้ง การลดและเยียวยาความเสียหายที่เกิดจากอาชญากรรม

3.2.4 รูปแบบด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลความปลอดภัย ประชาชนส่งเสริมสนับสนุนการดูแลความปลอดภัยเพื่อให้เกิดผลดีต่อการดำเนินกิจกรรมการดูแลความปลอดภัยของตำรวจ ทำให้ประชาชนรู้สึกเกิดความปลอดภัยการสนับสนุนทางด้านทรัพยากรงบประมาณและบุคคลในการเข้าร่วมบริหารงานของตำรวจสร้างความร่วมมือกับประชาชนในการจัดสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ดี น่าอยู่ หน่วยงานรัฐมีการชี้แจง สร้างความรู้ความเข้าใจในประโยชน์ที่ได้รับในการป้องกันอาชญากรรมด้านการดูแลความปลอดภัย

3.2.5 รูปแบบด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันความขัดแย้งทางการเมือง ภาครัฐมีการจัดโครงการเวทีประชาคมเพื่อแก้ไขปัญหาและการป้องกันความขัดแย้งทางการเมืองที่นำไปสู่การก่อการร้ายทั้งทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม ความสามัคคีเพื่อการป้องกันความขัดแย้งทางการเมือง ภาครัฐและประชาชนร่วมสร้างความปรองดอง สมานฉันท์ สร้างเสถียรภาพทางการเมืองให้เกิดขึ้นในสังคมไทย ร่วมหาวิธีการและแนวทางแก้ไขและการป้องกันความขัดแย้งทางการเมือง ไม่ให้เกิดขึ้นซ้ำด้วยมาตรการทางกฎหมายและนโยบายสาธารณะ ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างเครื่องมือทางกฎหมายในจัดการความขัดแย้งทางการเมือง ประชาชนและหน่วยงานภาครัฐร่วม

วางแผนกำหนดเป้าหมายในการป้องกันความขัดแย้งทางการเมือง เพื่อให้เกิดสมดุลในมิติของการเมือง ในการพัฒนาประเทศเพื่อมั่นคงของมนุษย์และหลักของนิติรัฐ และนิติธรรม

3.2.6 รูปแบบด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันทางการเมืองภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายป้องกันอาชญากรรมทางการเมือง มีการสร้างเครือข่ายภาคประชาชนในการมีส่วนร่วม กำกับดูแลคุณธรรมจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เช่น การตอบแบบประเมินการทำงานของนักการเมือง ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาการเมือง มาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันทางการเมือง

3.2.7 รูปแบบด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติ การเสริมสร้าง ปลุกจิตสำนึก และสร้างความตระหนักของภาคประชาชนให้เห็นถึงความสำคัญของการร่วมมือแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ ภาครัฐมีมาตรการลงโทษประชาชนในเขตพื้นที่ชายแดนเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้มีความสำคัญการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติ

4. อภิปรายผล

การศึกษาการวิจัยมีประเด็นอภิปรายผล ดังนี้

4.1 ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมทางการเมืองภาคประชาชนในประเทศไทย โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ คือ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการก่อการร้าย ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันความขัดแย้งทางการเมือง และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลความปลอดภัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจุบันสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการก่อการร้าย ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันความขัดแย้งทางการเมือง และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลความปลอดภัยที่เข้มงวดมากขึ้น ส่งผลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งหาความร่วมมือภาคประชาชนเพื่อช่วยดูแลป้องกันอาชญากรรมทางการเมืองมากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ โสภภาพรณ สุริยมณี (2559, น. 132) ศึกษาการนำนโยบายป้องกันอาชญากรรมไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาสถานีตำรวจนครบาลกองบังคับการตำรวจนครบาล 9 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผลการศึกษาพบว่า ความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันอาชญากรรมไปปฏิบัติพบว่า ความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันอาชญากรรมไปปฏิบัติทุก ๆ ด้านโดยรวม อยู่ในระดับสูงหรืออยู่ในระดับมาก

4.2 ผลการศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมทางการเมืองภาคประชาชนในประเทศไทย พบว่า

4.2.1 รูปแบบด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการช่วยเหลือสนับสนุนต่อกิจกรรมป้องกันอาชญากรรม ภาครัฐและประชาชนมีการวางแผนร่วมกันในการช่วยเหลือสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมป้องกันอาชญากรรม ประชาชนช่วยเหลือสนับสนุนกิจกรรมป้องกันอาชญากรรม ไม่สร้างปัญหาให้กับสังคม ลดอาชญากรรมในการช่วยเหลือสนับสนุนต่อกิจกรรมป้องกันอาชญากรรมประชาชนสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐหรือเอกชนในการช่วยเหลือการป้องกันอาชญากรรม มีการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ในการช่วยเหลือสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมป้องกันอาชญากรรม จัดเวทีให้ความรู้และการจัดการความรู้การป้องกันอาชญากรรม ปลุกฝังจิตสำนึกให้กับประชาชนรวมถึงตระหนักถึงปัญหาด้านอาชญากรรมและผลเสียที่ตามมาในการเข้าช่วยเหลือการป้องกันอาชญากรรม ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ อิศเรศ เลิศวิไล (2562, น. 73) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองอ่างศิลา

อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในด้านการตัดสินใจ ได้แก่ การแสดงความคิดเห็น การณรงค์โครงการที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการในเรื่องเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการ การประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร่วมปฏิบัติงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ประชาสัมพันธ์ด้านการรับผลประโยชน์จากโครงการในเรื่อง ชุมชนมีความน่าอยู่มากขึ้น ส่วนใหญ่ผลประโยชน์จะอยู่กับส่วนรวมมากกว่าและในด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลส่วนใหญ่ไม่ได้มีส่วนร่วมในการประเมินผล ส่วนกลุ่มที่เข้าประเมินผลจะประเมินผลในลักษณะของประชุมเสนอความคิดเห็นแนวทางแก้ไขตอบแบบประเมินและลงพื้นที่สำรวจผลที่ได้รับจากโครงการ

4.2.2 รูปแบบด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการก่อการร้าย ภาครัฐมีการจัดทำยุทธศาสตร์ การต่อต้านและการป้องกันการก่อการร้ายร่วมกับประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจสนับสนุนความต้องการและคุ้มครองสิทธิของเหยื่อจากการก่อการร้าย ประชาชนมีส่วนร่วมในการสอดส่องเป็นหูเป็นตาในการป้องกันอาชญากรรม ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันการก่อการร้าย และการค้ามนุษย์ในทุกรูปแบบ ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ อิศเรศ เลิศวิไล (2562, น. 73) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในด้านการตัดสินใจ ได้แก่ การแสดงความคิดเห็น การณรงค์โครงการที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการในเรื่องเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการ การประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร่วมปฏิบัติงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ประชาสัมพันธ์ด้านการรับผลประโยชน์จากโครงการในเรื่อง ชุมชนมีความน่าอยู่มากขึ้น ส่วนใหญ่ผลประโยชน์จะอยู่กับส่วนรวมมากกว่าและในด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลส่วนใหญ่ไม่ได้มีส่วนร่วมในการประเมินผล ส่วนกลุ่มที่เข้าประเมินผลจะประเมินผลในลักษณะของประชุมเสนอความคิดเห็นแนวทางแก้ไขตอบแบบประเมินและลงพื้นที่สำรวจผลที่ได้รับจากโครงการ

4.2.3 รูปแบบด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม ประชาชน ภาคเอกชน ภาครัฐร่วมประสานงาน แจ้งให้เหยื่อทราบเกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและสิทธิของเหยื่อภายใต้กฎหมาย โดยเฉพาะสิทธิที่จะได้รับการชดเชย การคุ้มครอง และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ตลอดจนวิธีการและรายละเอียดการใช้สิทธิประชาชน มีการวางแผนกระบวนการและมาตรการต่าง ๆ โดยจัดกิจกรรมฝึกอบรมเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมให้กับเจ้าหน้าที่ของภาครัฐและตัวแทนประชาชน ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการดำเนินกิจกรรมของชุมชนในการปฏิบัติการกิจการอำนวยความสะดวกยุติธรรม ได้แก่ การป้องกันควบคุมอาชญากรรม จัดการความขัดแย้ง การลดและเยียวยาความเสียหายที่เกิดจากอาชญากรรม ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ นภัสสร รักษาภิรกิจ (2562, น. 117) ศึกษาแนวทางการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมต่อการแก้ไขปัญหายาเสพติด ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการลดช่องว่างทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยใช้เบญจธรรมหรือคุณธรรมจะต้องมีกฎหมาย กฎหมาย กติกาทางสังคมที่มีลักษณะการกระจายโอกาสหรือจัดการให้เกิดความยุติธรรมทางสังคมและเศรษฐกิจเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติย่อมมีความสำคัญ ในเรื่องการทำมาหาเลี้ยงชีพ สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยเครื่องนุ่งห่ม ระบบสาธารณสุข วิเคราะห์ร่วมด้วย

4.2.4 รูปแบบด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลความปลอดภัย ประชาชนส่งเสริมสนับสนุนการดูแลความปลอดภัยเพื่อให้เกิดผลดีต่อการดำเนินกิจกรรมการดูแลความปลอดภัยของตำรวจ ทำให้ประชาชนรู้สึกเกิดความปลอดภัยการสนับสนุนทางด้านทรัพยากรงบประมาณและบุคคลในการเข้าร่วมบริหารงานของตำรวจสร้างความร่วมมือกับประชาชนในการจัดสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ดี น่าอยู่ หน่วยงานรัฐมีการชี้แจง สร้างความรู้ความเข้าใจในประโยชน์

ที่ได้รับในการป้องกันอาชญากรรมด้านการดูแลความปลอดภัย ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ อีสเรศ เลิศวิไล (2562, น. 73) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตพื้นที่เทศบาลเมือง อ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในด้านการตัดสินใจ ได้แก่ การแสดงความคิดเห็น การรณรงค์โครงการที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการในเรื่องเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการ การประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร่วมปฏิบัติงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ประชาสัมพันธ์ด้านการรับผลประโยชน์จากโครงการในเรื่อง ชุมชนมีความน่าอยู่มากขึ้น ส่วนใหญ่ผลประโยชน์จะอยู่กับส่วนรวมมากกว่าและในด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลส่วนใหญ่ไม่ได้มีส่วนร่วมในการประเมินผล ส่วนกลุ่มที่เข้าประเมินผลจะประเมินผลในลักษณะของประชุมเสนอความคิดเห็นแนวทางแก้ไขตอบแบบประเมินและลงพื้นที่สำรวจผลที่ได้รับจากโครงการ

4.2.5 รูปแบบด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันความขัดแย้งทางการเมือง ภาครัฐมีการจัดโครงการเวทีประชาคมเพื่อแก้ไขปัญหาและการป้องกันความขัดแย้งทางการเมืองที่นำไปสู่การก่อการร้ายทั้งทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม ความสามัคคีเพื่อการป้องกันความขัดแย้งทางการเมือง ภาครัฐและประชาชนร่วมสร้างความปรองดอง สมานฉันท์ สร้างเสถียรภาพทางการเมืองให้เกิดขึ้นในสังคมไทย ร่วมหาวิธีการและแนวทางแก้ไขและการป้องกันความขัดแย้งทางการเมือง ไม่ให้เกิดขึ้นซ้ำด้วยมาตรการทางกฎหมายและนโยบายสาธารณะ ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างเครื่องมือทางกฎหมายในการจัดการความขัดแย้งทางการเมือง ประชาชนและหน่วยงานภาครัฐร่วมวางแผนกำหนดเป้าหมายในการป้องกันความขัดแย้งทางการเมือง เพื่อให้เกิดสมดุลในมิติของการเมือง ในการพัฒนาประเทศเพื่อมั่นคงของมนุษย์และหลักของนิติรัฐ และนิติธรรม ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ นภัสสร รักษากิจโกศล (2562, น. 117) ศึกษาแนวทางการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมต่อการแก้ไขปัญหาสังคม ผลการศึกษาพบว่า 1) แนวทางส่งเสริมค่านิยมทางสังคมคุณธรรม ตามหลักเบญจศีล-เบญจธรรม เป็นหลักธรรมพื้นฐานสำหรับบุคคลทั่วไป เพื่อเป็นหลักยึดมั่นในการทำความดี ละเว้นความชั่ว และทำจิตใจให้บริสุทธิ์ ซึ่งเบญจศีลหลักธรรมที่ควรจดเว้นไม่พึงกระทำเมื่อเปรียบเทียบกับความผิดทางอาญาและมีลักษณะเป็นข้อห้ามทางสังคม ได้แก่ การไม่เบียดเบียนชีวิตผู้อื่น การไม่เบียดเบียนทรัพย์สินผู้อื่น การไม่ประพฤติดีประเวณี การไม่เบียดเบียนผู้อื่นทางวาจา และสำรวมในการเสพของมีนเมา 2) แนวทางการลดช่องว่างทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยใช้เบญจธรรมหรือคุณธรรม จะต้องมิกฎเกณฑ์ กฎหมาย กติกาทางสังคมที่มีลักษณะการกระจายโอกาสหรือจัดการให้เกิดความยุติธรรมทางสังคมและเศรษฐกิจเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติย่อมมีความสำคัญ

2.6 รูปแบบด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันทางการเมืองภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายป้องกันอาชญากรรมทางการเมือง มีการสร้างเครือข่ายภาคประชาชนในการมีส่วนร่วมกำกับดูแลคุณธรรมจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เช่น การตอบแบบประเมินการทำงานของนักการเมือง ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาการเมือง มาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันทางการเมือง ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ นภัสสร รักษากิจโกศล (2562, น. 117) ศึกษาแนวทางการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมต่อการแก้ไขปัญหาสังคม ผลการศึกษาพบว่า 1) แนวทางส่งเสริมค่านิยมทางสังคมคุณธรรม ตามหลักเบญจศีล-เบญจธรรม เป็นหลักธรรมพื้นฐานสำหรับบุคคลทั่วไป เพื่อเป็นหลักยึดมั่นในการทำ ความดีละเว้นความชั่ว และทำจิตใจให้บริสุทธิ์ ซึ่งเบญจศีลหลักธรรมที่ควรจดเว้นไม่พึงกระทำเมื่อเปรียบเทียบกับความผิดทางอาญาและมีลักษณะเป็นข้อห้ามทางสังคม ได้แก่ การไม่เบียดเบียนชีวิตผู้อื่น การไม่เบียดเบียนทรัพย์สินผู้อื่น การไม่ประพฤติดีประเวณี การไม่เบียดเบียนผู้อื่นทางวาจา และสำรวมในการเสพของมีนเมา 2) แนวทางการลดช่องว่าง

ทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยใช้เบญจธรรมหรือคุณธรรมจะต้องมีกฎเกณฑ์ กฎหมาย กติกาทางสังคมที่มีลักษณะการกระจายโอกาสหรือจัดการให้เกิดความยุติธรรมทางสังคมและเศรษฐกิจเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติย่อมมีความสำคัญ

4.2.7 รูปแบบด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติ การเสริมสร้าง plugged mind และสร้างวัฒนธรรมของภาคประชาชนให้เห็นถึงความสำคัญของการร่วมมือแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ ภาครัฐมีกระดุมพลังจากประชาชนในเขตพื้นที่ชายแดนเพื่อสร้างความเข้มแข็ง ให้ความสำคัญการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติ ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉัตรชัย ศรีเมืองกาญจน (2564, น. 10) ศึกษาอาชญากรรมข้ามชาติกับความมั่นคงของประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า อาชญากรรมข้ามชาติกำลังเป็นปัญหาสำคัญที่นานาประเทศให้ความสำคัญเนื่องจากมีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้น มีการพัฒนารูปแบบและวิธีการที่ซับซ้อนโดยใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของโลกยุคโลกา-ภิวัตน์ การติดต่อสื่อสารและคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงข้ามพรมแดนที่มีความสะดวกรวดเร็ว ระบบเศรษฐกิจและการเมืองที่เปิดกว้างมากขึ้นโดยเฉพาะเมื่อมีการรวมกลุ่มประเทศอาเซียน ทำให้ยากต่อการป้องกันการก่ออาชญากรรมข้ามชาติและจากการที่ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในกลุ่มประเทศอาเซียนที่ถูกจัดให้เป็นศูนย์กลางของการค้าการลงทุน การท่องเที่ยวและเป็นเส้นทางคมนาคมขนส่งที่สำคัญของภูมิภาคนี้ส่งผลให้มีการเดินทางเข้า-ออกประเทศของชาวต่างชาติเป็นจำนวนมาก ทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงต่อการก่อการร้ายของกลุ่มต่างชาติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ สังคมและความมั่นคงของประเทศไทย โดยปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติที่สำคัญของประเทศไทย อาทิ การค้ายาเสพติด การค้ายาเสพติด การค้ามนุษย์ การฟอกเงิน การค้าอาวุธ อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ เป็นต้น การป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมข้ามชาติของประเทศไทยที่ผ่านมามีปัญหาอุปสรรคที่สำคัญ 4 ประการ ประกอบด้วย 1) ด้านนโยบายระดับชาติที่มุ่งเน้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจ นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวและการเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคในด้านต่าง ๆ เป็นช่องทางให้คนแสวงประโยชน์ในการกระทำความผิดได้ง่าย 2) ด้านกลไกภาครัฐ มีปัญหาอุปสรรคในการบริหารจัดการกลไกภาครัฐ กฎหมายและการบังคับใช้ระบบฐานข้อมูล บุคลากรภาครัฐ เครื่องมือและเทคโนโลยี และงบประมาณ 3) ประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดความตระหนักเกี่ยวกับภัยและผลกระทบจากปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ และ 4) ด้านความร่วมมือระหว่างประเทศในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติกับประเทศเพื่อนบ้าน การจะแก้ไขปัญหอาชญากรรมข้ามชาติให้ประสบผลสำเร็จได้นั้นรัฐบาลต้องให้ความสำคัญ โดยกำหนดให้การแก้ไขปัญหอาชญากรรมข้ามชาติเป็นวาระแห่งชาติ ทบทวน ปรับปรุงกฎหมายให้มีความทันสมัย มีความเป็นสากล ปรับปรุงระบบข่าวกรอง และข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานภาครัฐให้มีประสิทธิภาพโดยใช้เทคโนโลยีที่มีความทันสมัย แสวงหาความร่วมมือกับกับต่างประเทศทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี และที่สำคัญจะต้องขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์ที่ได้กำหนดไว้ให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม อันจะส่งผลให้ การป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมข้ามชาติของประเทศไทยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประเทศชาติมีความมั่นคง ประชาชนมีความปลอดภัย

5. ข้อเสนอแนะ

5.1. ข้อเสนอแนะจากการนำผลการวิจัยไปใช้

5.1.1 ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการช่วยเหลือสนับสนุนต่อกิจกรรมป้องกันอาชญากรรม ควรจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ ร่วมกับประชาชนอย่างต่อเนื่องหมั่นให้ความรู้ plugged mind แก่ประชาชนให้ตระหนักถึงปัญหาอาชญากรรมและการเข้าช่วยเหลือการป้องกันอาชญากรรม

5.1.2 ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการก่อการร้าย ภาครัฐควรมีการประชุมส่วนราชการที่เกี่ยวข้องและตัวแทนประชาชนเพื่อร่วมให้การช่วยเหลือที่จำเป็น และความช่วยเหลือทางสังคมเหยื่อจากการก่อการร้าย

5.1.3 ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม ภาครัฐควรจัดสรรงบประมาณในการวางแผนกระบวนการและมาตรการต่าง ๆ โดยเฉพาะงบประมาณในการจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐ

5.1.4 ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลความปลอดภัย ภาครัฐควรจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนในการมีส่วนร่วมในการป้องกันตนเองจากอาชญากรรม ให้ประชาชน และชุมชนเกิดความปลอดภัย

5.1.5 ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันความขัดแย้งทางการเมือง ภาครัฐควรจัดกิจกรรมโครงการประจำปีให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมหาแนวทางการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง

5.1.6 ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันทางการเมือง ภาครัฐควรมีการจัดสรรงบประมาณในการส่งเสริมสื่อมวลชนให้มีอิสระในการตรวจสอบอาชญากรรมทางการเมือง เช่น การนำเสนอข่าวการเมืองที่สื่อมวลชนทุจริต

5.1.7 ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติ ภาครัฐควรออกให้บริการความรู้แก่ประชาชนในการป้องกันการลักลอบเข้าเมือง การตรวจคนเข้าและการสร้างความสัมพันธ์ภาคประชาชนให้เข้มแข็งมากขึ้น

5.2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม

5.2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม

5.2.3 ควรศึกษาการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตำรวจและประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม

6. เอกสารอ้างอิง

- กฤษณ์ มีบำรุง. (2556). *การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม: กรณีศึกษา ชุมชนมัสยิดมหานาค เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ฉัตรชัย ศรีเมืองกาญจน. (2564). *อาชญากรรมข้ามชาติกับความมั่นคงของประเทศไทย*. สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- นภัสสร รักษากิจโกศล. (2562). แนวทางการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมต่อการแก้ไขสังคม. *วารสาร Journal of Roi Kaensarn Academic*, 5(1), 1.
- บรรศักดิ์ อูวรรณโณ. (2564). *การมีส่วนร่วมของพลเมืองในเมือง: ความยั่งยืนของประชาธิปไตย*. สถาบันพระปกเกล้า.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. สุวีริยาสาส์น.
- ปกาศิต เจริมรอด. (2563). การพัฒนาการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในชุมชนเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. *วารสารวิชาการอยุธยาศึกษา*, 12(1), 44.
- พิสนุ พองศรี. (2549). *วิจัยทางการศึกษา*. เพชรรุ่งการพิมพ์.
- สถานีตำรวจภูธรพระนครศรีอยุธยา. (2559). *รายงานคดีอาญาเปรียบเทียบของสถานีตำรวจภูธรพระนครศรีอยุธยา*.
- สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง. (2562). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติ*.
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2550). *แผนปฏิบัติการชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ประจำปี 2550*.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและนโยบายต่างประเทศ. (2559). *แผนบริหารจัดการชายแดนด้านความมั่นคง (พ.ศ. 2559-2564)*.

<http://www.nsc.go.th/>

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและนโยบายต่างประเทศ. (2561). *นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2564)*.

<http://planning.dld.go.th/>

โสภณพรณ สุริยะมณี. (2559). ศึกษาการนำนโยบายป้องกันอาชญากรรมไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาสถานีตำรวจนครบาลกองบังคับการตำรวจนครบาล 9 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. *วารสารสังคมศาสตร์บูรณาการ*, 3(2), 132.

อิสเรศ เลิศวิไล. (2562). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยบูรพา.

Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing*. Harper & Row.

Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.

Likert, R. (1967). *New patterns of management*. McGraw-Hill.